

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
การแก้ทางด้านภวนาสสำคัญมาก

ก่อนจึงหัน

พระรูสึกว่าเปลี่ยนหน้าเปลี่ยนตาเข้ามาเรื่อยๆ เข้ามาให้ดู เวลาเข้ามานี่มาศึกษา มาอบรมให้ดู พระแปลกหน้าเข้ามาเรื่อยๆ มาส่วนมากมักจะเหยียบโดยไม่มีเจตนา แหละ มาแก๊งๆ ก้างๆ มันมีแหละ มันสลดสังเวชนะวงศาสนาและวงพระของเราในประเทศไทย มีแต่ตัวเป้งๆ ตัวทำลายศาสนาเวลานี้ ตัวเป้งๆ อยู่ในกรุงเทพนั้นแหละ ตัวอื่น ๆ เป้งๆ ข้างนอกนั้นก็มียีบๆ แทรกกันไปๆ ไอ้ตัวใหญ่ๆ ตัวเป้งๆ นั้นละตัวทำลายศาสนา ทางฆราวาสก็ตัวเป้งๆ เหมือนกัน มันทำลายทั้งชาติ ทั้งศาสนาด้วย พระก็แบบเดียวกัน ตัวเป้งๆ

มันตั้งหน้าเป็นบ้ำกันทั้งเมืองไทยเรานี้พระเรานะ มันสลดสังเวชนะ แบบแผน คัมภีร์ไบบลานมีอยู่ เรียนมาด้วยกัน พวกนี้ไม่ใช่พวกไม่ได้เรียน สูงขนาดไหนก้าวขึ้นสู่ สมเด็จพระแต่ดอะไรก็ไม่รู้ละ ทำลายทั้งนั้น สุตท้ายเรียนไปเท่าไรมาเป็นบ้ายศ บ้าลาก เป็นอย่างนั้นนะ แหกแนวออกไปแล้วก็เหยียบศาสนา เหยียบหัวพระพุทเจ้านั้น แหละไม่ใช่เหยียบใคร พวกนี้พวกเหยียบหัวพระพุทเจ้า มันไม่ฟังมันไม่ดูนะคัมภีร์ไบบลานที่เป็นหลักเป็นเกณฑ์ของศาสดา และเป็นองค์แทนของศาสดา คือคัมภีร์ไบบลานนี้ แหละสอน มันไม่ดูนะ มันหาตุตั้งแต่พัตยศพัตแียดอะไรนี่นะ พระครูพระคัน สมุห์ ไบฎีกา ขึ้นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ขึ้นสมเด็จพระ พวกบ้ำสมเด็จพระพวกนี้นะ

น่าอายเขาโหมละ ไอ้เราหัวโล้นๆ ปีนหาซื้อหาเสียง แทนที่จะปีนเข้าหาอรรถหา ธรรมตามที่มาบวชในพุทธศาสนา กลับเข้ามาเหยียบหัวพระพุทเจ้า เห็นชัดๆ พุดได้ ชัดๆ อย่างนี้แหละ ผู้เป็นมันเป็นอย่างหน้าด้าน การพุดนี้ไม่ได้พุดแบบหน้าด้านนะ พุดแบบอรรถแบบธรรม เอาอรรถเอาธรรมเข้ามาทางเลย ให้นำหน้าด้านฟัง มันไม่ได้ฟังนะ หน้าด้าน มันพิลึกจริงๆ มันน่าทุเรศจริงๆ พุทธศาสนาของเราในเมืองไทยเวลานี้ยัง เลอะเทอะเข้าไป ทางโลกก็แบบหนึ่ง ทางธรรมก็แบบหนึ่ง มีแต่ผู้ที่จะทำลายชาติ ศาสนา แล้วลามไปถึงพระมหากษัตริย์ พวกเรานี้ละ

ดูเอาตามเหล่านี้ไม่ได้ว่าใครต่อใครนะ ใครผิดให้แก่ตัวเอง ธรรมพระพุทเจ้า เป็นธรรมแก่ตัวเอง ไม่ได้ไปยกโทษคนนั้นคนนี่โดยเฉพาะ โดยไม่มองดูหัวใจและการ แสดงออกของตนซึ่งมีแต่ฟืนแต่ไฟ มีแต่ความสกปรก ทุกคนให้ดูหัวใจ ถ้าดูหัวใจแล้ว จะเห็นมหาเหตุ กองฟืนกองไฟ กองส้วมกองถ่าน อยู่ในนั้นหมด เอาน้ำเข้าไปชะล้าง น้ำคือธรรม เอาธรรมมี สติธรรม ปัญญาธรรม เข้าไปจจจจจะเห็นความเลวร้าย ความ

สกปรกของตัวเองแต่ละคนๆ แล้วต่างคนต่างชำระๆ ถ้าทำตามคำสอนพระพุทธเจ้า แล้วจะมีแต่ดีเรื่อย ๆ คำว่าดีไม่เพ้อ แต่คำว่าชั่วนี้เพื่อทันที คนเดียวก็เพ้อ ยิ่งผู้ใหญ่ตัวเป้งๆ มาเป็นคนเลวแล้วเพื่อที่สุดเลย เพื่อความเลวนะ ขวางโลกขวางธรรมคือตัวนี้ละ ตัวเป้งๆ มันนำทุเรศนะ

พวกนี้มันพวกหน้าด้าน ว่าอะไรๆ มันไม่สนใจ มันแหวกแนวเหยียบไป ทำท่าสำนวนโวหารไพเราะเพราะพริ้ง ลิ่นแหลมมะ มันไม่ใช่หมาฟังนะ มันคนฟัง ผิดถูกชั่วดีอะไรมันก็รู้ด้วยกันๆ มาอวดฉลาดด้วยความโง่งที่สุด ก็เลศครอบหัวมัน ว่าอวดฉลาดตัวโง่งที่สุด ตัวสกปรกที่สุดมาอวดตัวว่าสะอาดๆ เลวอย่างนี้ กำลังปีนอยู่ทุกแห่งทุกหน ศาสนาผู้ปฏิบัติตั้งใจปฏิบัติด้วยความเป็นศีลเป็นธรรมท่านก็เลยเดือดร้อน บางทีก็ได้มาประชุมกันเพื่อชำระสิ่งเลวร้ายทั้งหลายนี้ เต็มอยู่ทั่วบ้านทั่วเมืองเป็นไร ศาสนาเลยกลายเป็นมูตรเป็นคูไปหมดเลย

วัดแต่ละวัดเป็นวัดที่ไหน มันเป็นส่วน เข้าใจไหมละ สิ่งที่บรรจุอยู่ในส่วนคือมูตรคือคู ความปฏิบัติพระณเรศวรแหวกแนว สิ่งที่เรามาประดับประดาอยู่ในนั้นก็แค่พวกส่วนพวกถ่าน มีแต่พวกมูตรพวกคูเอาประดับส่วนถ่านคือวัด ไปหาดูที่วัดทุกวันนี้ มันมีไหมตามแบบแผนพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้ มันมีแต่แบบแหวกแนว พุดนี้เอามาจากกันชี ผู้ทำมันทำหน้าด้าน มันไม่อายใคร ผู้เทศน์ชำระสะสางไม่ใช่ผู้หน้าด้าน พุดตามหลักความจริง มันทุเรศๆ นะทุกวันนี้

พระเข้ามานี้ให้ตั้งใจศึกษาอบรมนะ อย่ามาแก้งๆ ก้างๆ ออกไปแล้วก็ไปอวดมาจากสำนักอาจารย์มหาบัว ดูซิมันขายกันหมด มหาบัววิเศษวิโสอะไร พุดว้อกๆ อยู่ที่นี่วิเศษวิโสอะไร ให้พากันตั้งอกตั้งใจ ทุกอย่างจิตใจให้ยอมรับธรรมๆ ใครแสดงออกมาให้ถือความถูกต้องดีงามเป็นหลักเกณฑ์ ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย ความถูกต้องตามเหตุตามผลนั่นแหละคือธรรม ให้เคารพที่นั่น อายุพรรษา บวชเก่าบวชแก่บวชก่อนบวชทีหลัง ก็เหมือนลูกคนหัวปี คนกลาง เรื่อยๆ ไป ต่างคนดีแล้วพ่อแม่ก็เบาใจ อันนี้ก็ต่างคนต่างดี ไม่ว่าอาวุโส ภัณฑะ ยศถาบรรดาศักดิ์สูงขนาดไหนเทิดทูนธรรม นี่ละลูกของพระพุทธเจ้า เรียกว่าศากยบุตร เป็นลูกที่พระพุทธเจ้าทรงเบาพระทัย จำให้ดีทุกคนเอาละให้พร

หลังจั้งหัน

เจดีย์วัดโศการามก็มารวมที่นี่ เราแบกภาระเดี๋ยวนี้เราพอใจ เพราะเหตุไร เพราะเราจะพยายามอาราธนาพระธาตุของครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ มาประดิษฐานไว้ที่นั่น เราจะพยายามหาให้ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงพอใจที่จะส่งเสริมเรื่องเจดีย์ พอใจถึงขนาดที่ว่า ไม่ให้หยุดชะงักงาน งานไม่ให้หยุด บอกเลย ให้ทำไป

เรื่อย ๆ ขาดเหลือเท่าไรเราจะพยายามช่วยให้เต็มเหนี่ยว บอกกันเลย เพราะเจดีย์อันนี้จะเป็นจุดศูนย์กลางแห่งประเทศไทยของเราซึ่งมีพระธาตุ หรือว่าเพชรน้ำหนึ่ง ๆ เข้ามาประดิษฐานอยู่ที่นั่น บรรดาลูกศิษย์ลูกหานับแต่พ่อแม่ครูจารย์มันลงมาจะเข้าที่นั่นหมด เราจะพยายามหามาให้ได้มาประดิษฐานไว้ที่นั่น คนมาจากที่ไหน ๆ ก็จะได้เข้ากราบไหว้บูชา เรียกว่าอัฐิธาตุของพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบันนี้เป็นจุดศูนย์กลาง แห่งสาวกสมัยปัจจุบันขึ้นที่นั่น ธรรมไม่มีต้นมีปลาย เป็น อกาลโก เเด่นตลอดเวลาอกาลโก ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย กาลนั้นกาลนี้ไม่มี นั่นละอกาลโก ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลาอยู่ที่นั่น นี่เราก็ได้พยายาม สำหรับเราเองส่งไป ๙ ล้าน แล้วส่งไปเร็ว ๆ นี้ อีก ๓ ล้าน น่าจะเป็น ๑๒ ล้านเราส่งไป ๆ

บอกไว้เลยถ้าหากว่าทางโน้นขาด ถึงเวลาที่จะจ่ายไม่มีเงินจ่ายให้บอกมา เราจะรีบโอนไปให้ เราก็ปฏิบัติตามนั้น ทางนั้นบอกมาเราก็รีบโอนไปเลยไม่ให้เสียเวลา งานบอกแล้วว่าไม่ให้หยุด เอาตลอดเลย ถึงเวลาที่จะจ่ายแล้วถ้าเงินไม่พอให้บอกมาทางนี้เราว่า สั่งท่านทองไว้เรียบร้อยแล้ว เราพอใจเทิดทูนครูบาอาจารย์ทั้งหลาย จะไปอยู่ที่นั่นละ โห สมัยปัจจุบันนี้ครูบาอาจารย์ที่ท่านมรณภาพไปแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุน้อยเมื่อไร เจียบ ๆ

ขอให้ตั้งใจปฏิบัติเถอะ ธรรมพระพุทธเจ้าคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ไม่มีเคลื่อนตลาดเลยคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ใ้ที่ว่ากาลสถานที่นั้นเป็นเรื่องของกิเลสหลอก ว่าสมัยนั้นพระพุทธเจ้ายังอยู่ มรรคผลนิพพานสมบูรณ์แบบ มาสมัยหลัง ๆ นี้ไม่มี ๆ มาถึงสมัยปัจจุบันนี้ใครยอมรับเมื่อไรว่ามรรคผลนิพพานมี มีแต่ลบล้างไปหมด สิ่งที่มีในหัวใจมันคือนรกอเวจี อยู่ในหัวใจพวกนี้ พวกที่เหยียบย่ำทำลายมรรคผลนิพพานที่พระองค์ได้ประทานไว้เรียบร้อยแล้วนี้ สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว พวกที่ลบล้างมีมาก การลบล้างอันนี้คือเปิดทางลงนรก ๆ ไม่ได้เปิดทางไปหาความดีงาม ไปสวรรค์ นิพพาน พวกนี้เปิดทางลงนรก ปิดทางไปสวรรค์นิพพาน

ผู้ที่สร้างคุณงามความดีทั้งหลาย คือเปิดทางเพื่อสวรรค์นิพพาน ให้ถึงความพ้นทุกข์ ธรรมของศาสดาไม่มีแงใดแฉ่นิดหนึ่ง ที่จะสั่งสอนสัตว์โลกไปในทางลุ่มจม ไม่มี มีแต่จุดขึ้น ๆ แล้วผู้ที่ปฏิบัติตามพระองค์ก็ขึ้นตลอด ๆ ขอให้ปฏิบัติ แนวทางที่ทรงสั่งสอนไว้แล้วนั้น ครั้นนานมาผู้จดจำมาลบลื่อน การแนะนำสั่งสอนเฉพาะอย่างยิ่งจิตตภาวนา สอนกันไม่ค่อยราบรื่นนะ สอนทางด้านจิตตภาวนาต้องเอาผลที่ประจักษ์กับตัวเองสอน อันนี้แม่นยำ ๆ เอามาจากตำรามันรองลำดับกันลงไปกับที่เราไว้ในใจ ไว้ในใจแล้วไม่มีสะทกสะท้านหวั่นไหว ไม่มีสงสัย ออกแน่ ๆ ดังพระพุทธเจ้าออกจากพระทัยพระองค์สอนโลก เป็น สวากขาตธรรม ทั้งนี้

นี่ออกจากรูปไตรรายใดก็ตาม ถ้าเป็นความบริสุทธิ์หลุดพ้นเต็มเหนียวแล้ว ออกได้เต็มกำลังวาสนาของตนๆ ไม่ผิดเพี้ยน เฉพาะการภาวนารู้สึกจะลำบากอยู่ ผู้ที่บำเพ็ญภาวนาก็เป็นทางไม่เคยเดิน สิ่งไม่เคยรู้ จึงไม่ทราบจะจับตรงไหนจะยึดตรงไหน มันเป็นเรื่องสงสัยในใจ ผู้สอนก็ไม่ทราบว่าสอนถูกต้องแน่นอนอย่างไรบ้าง นั่นสำคัญ ถ้าผู้สอนทรงมรรคทรงผลมาเรียบร้อยแล้ว ยกตัวอย่างเช่นหลวงปู่มั่น แน่วเลยเชียว นี่ละสาวกของพระพุทธเจ้าโดยแท้ สอนแนวๆ เลย

เรากราบท่านจนสุดหัวใจ ได้พูดอยู่ไม่เลิกไม่แล้ว คือไม่มีคำว่าจิตจางสำหรับหัวใจเรากับพ่อแม่ครูจารย์มั่น ไม่มีคำว่าจิตจางเลย เราชะลิกย้อนไปถึงที่ท่านให้อโวกาเรา กระตุกเป็นลำดับ แม่นยำหมด นี่ละสำคัญ อย่างที่เราเข้าใจเป็นสมาธิได้ท่านก็พอใจ นั่งหามรุ่งหามค่ำ เอาความแปลกประหลาดในตัวเองนั้นมาเล่าถวายท่าน โอ้ยท่านสอนเต็มเหนียวนะ ขึ้นอย่างเด็ดเลย นั่นท่านพอใจ ที่ท่านสั่งสอนมาผลได้เริ่มปรากฏแล้วกับผู้ปฏิบัติความหมายว่างั้น

เวลาธรรมดาขึ้นไปเหมือนผ้าพับไว้ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาขึ้นไปหาครูหาอาจารย์ เป็นเหมือนผ้าพับไว้ เรียบนะ เวลามันเป็นขึ้นในหัวใจเรา เฉพาะที่เด่นที่สุดคือนั่งตลอดรุ่ง พัดกับพินกับไฟที่เผาอย่างที่ว่าไฟไหม้หัวตอ ฟาดอันนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วจิตจ๋าขึ้นมา ซึ่งไม่เคยคาดเคยคิด อัจฉริยะเกินคาดเกินหมาย นั่นละที่ว่ามันจะตายมันไม่ตาย สู้กันไม่ถอย ดูไฟคือความทุกข์ทั้งหลายนี้มันเผาเราเหมือนกับไฟไหม้หัวตอ เรานั่งอยู่เหมือนหัวตอ ทุกขเวทนาทั้งหลายเต็มเหมือนไฟไหม้หัวตอ แต่สติปัญญาดับไฟมันดับอยู่ภายใน

ทุกข์มากเท่าไรๆ สติปัญญายิ่งหมუნตลอดเลย จะทุกข์ทนเฉยๆ ใช้ไม่ได้ ทุกข์ต้องทุกข์ด้วยพิจารณาด้วยสติปัญญา นี่ละมันแก้กันตรงนี้เห็นชัดๆ เหมือนไฟไหม้หัวตอทุกขเวทนาเผาเรา ทางสติปัญญาพิจารณาแยกธาตุแยกชั้นธัมม แยกตลอดเวลา สุดท้ายลงจุดได้ ผิงลงเลย นั่น อันนี้ดับพริบหมด นั่นเห็นไหมทั้งๆ ที่เป็นไฟไหม้เปลวจรดเมฆ น้ำดับไฟคือสติปัญญาธรรมฟาดลงไปดับพริบเลย นั่นละได้ของอัจฉริยะ เราพูดตรงๆ เลยว่าได้ทุกคืนที่นั่งตลอดรุ่งๆ เก้าคืนสิบคืน แต่ไม่ได้ติดกัน เว้นสองคืนบ้าง สามคืนบ้าง นั่งตลอดรุ่งๆ นั่งที่ไรไ้ความอัจฉริยะทุกทีๆ

เราได้คิดเมื่อไร มีแต่เพลินไปเล่าถวายท่าน ที่แรกท่านก็ชม ชมหมาดตัวนี้ พูดให้มันชัดๆ อย่างนี้ภาษาธรรม ไม่ได้หยาบได้โลน พูดให้ถึงให้มีน้ำหนัก หมายถึงน้ำหนักต่างหากนะ โลกสงสารเขาว่าหยาบว่าโลนว่าอะไรไป นี่เรื่องของกิเลสป้องกันตัวไม่ให้ว่าหยาบโลน ตัวมันหยาบโลนที่สุด ธรรมท่านสะอาดที่สุดชะล้างไป มันหาว่าพูดหยาบโลน ท่านใส่เปรี้ยวๆ เวลาขึ้นไปหาท่านกิริยามารยาทก็เรียบร้อย บทเวลาเล่าธรรมะ

ถวายท่านนี่ขึ้นฝั่งเลย คืออยากเล่าถวายท่านไม่ใช่อะไรนะ กำลังของใจที่เป็น เล่าเต็มเม็ดเต็มหน่วย ดูลักษณะท่านก็สนุกดู เอ๊ย ใอันนี้บ้ำมันขึ้นแล้ว ท่านคงว่านั่น บ้ำมันขึ้นหมายความว่ามันได้หลักแล้ว นั่น กิริยามารยาทไม่เป็นอย่างเดิมนะ ท่านก็นั่งฟังหามันเล่นลวดลาย

นี่เราพูดให้ถึงใจ เพราะท่านจอมปราชญ์นี่ เรายังมอง ชื่นไปใส่เปรี้ยวๆ ไม่สะทกสะท้าน แต่ก่อนมันเป็นไปได้เมื่อไร เวลาเป็นขึ้นฝั่งๆ ท่านก็นั่งนิ่ง นิ่งคือท่านฟังทุกทีทุกทีนั้น วิธีการพิจารณาพิจารณาอย่างไร ท่านฟังละเอียดลออ จนกระทั่งถึงมันลงตัวได้แล้วฝั่งลงเลย นี่ท่านก็ทราบหมด พอจบลงก็หมอบนั่งคอยฟังท่าน ท่านก็ขึ้นผางทันที นี่หมายถึงคืนแรก ขึ้นเต็มเหนี่ยว เอาละที่นี้ได้หลักแล้ว เอา ฟาดมันลงไปอย่าถอย ท่านว่านั่น เรายังก็ยิ่งเหมือนยูหมา มันมีกำลังมันจะเท่าจะหอน ไปไม่ร่วงลงมา นึกว่าคู่ต่อสู้ เท้าออกๆ ทั้งจะกัดจะเท่า ประสาไปไม้ เข้าใจไหม หมาตัวนั้นมันได้กำลังใจ เห็นอะไรมีแต่จะเท่าจะกัดไม่มีคำว่าถอย

เอาๆ เลยที่นี้ได้หลักแล้ว อัดภาพนี้มันตายคนเดียวเท่านั้น มันไม่ได้ตายถึง ๕ หนแหละ เอาให้หนัก ทางนี้ก็ยังขึ้นใหญ่ หมาตัวนี้ พอเจ้าของยูเท่านั้นขึ้นเลย ทั้งจะเท่าจะกัด นี่คืนแรกนะ คืนสองคืนสามไปท่านก็ชมเบาๆ พอหลายคืนเข้าไปท่านนั่งฟังธรรมดา เรายื่นขึ้นฝั่งๆ แบบบ้านนั้นแหละ แต่ท่านเงียบ นั่นท่านพิจารณาเรื่องของเรา รอบไปหมดแล้วนั่น พอวันที่ท่านจะเอา พอขึ้นไปกราบ นายสารธิฝักม้า ขึ้นเลย ถ้าม้าตัวใดมันคึกมันคะนองผาดโผนโจนทะยานมาก เขาจะฝักกันอย่างหนักทีเดียว ทรมาณอย่างหนัก ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน แต่การฝักทรมาณนี้หนักตลอด นี่ในบาลีเราก็เห็นแล้ว ท่านว่าปืบเราเข้าใจทันทีเราก็อธิเรียนมาแล้ว

เวลามันหายพยศลงไป การฝักทรมาณของเขาก็ลดลง ลดลงตามส่วนของม้าที่ลดพยศลง ถ้าม้าใช้การใช้งานได้แล้วไม่พยศ เขาก็ใช้การใช้งานธรรมดา เขาไม่ได้ฝักทรมาณอย่างนั้น ท่านพูดเท่านั้นเราเข้าใจทันทีเลย แต่มันยังมีอีกอันหนึ่ง เสียตายอยู่ อันหนึ่ง ท่านไม่ย้อนมา ไอ้หมาตัวนี้มันฝักยังงั้นมันจึงไม่รู้จักประมาณ ความหมายว่านั่น มีแต่ขนาบลงๆ ขนาบลงไปเรื่อย ความหมายว่านั่นแต่ท่านไม่พูด เราเข้าใจแล้ว ท่านก็เข้าใจว่าเราเข้าใจแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาเราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งอีกเลย ยอมรับ

จิตของเราก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ อย่างที่ว่าเมื่อมันลดพยศลงๆ ก็ใช้งานธรรมดา อันนี้ความเพียรก็หนักธรรมดาไม่ผาดโผนโจนทะยาน ความหมายว่านั่น ตั้งแต่นั้นมาเราก็ไม่นั่งตลอดรุ่ง นี่เรียกว่าลงแล้ว เวลามันเข้าติดสมาธิก็เอาอีกแหละ จับทุกจุดนะเรา อันนี้ท่านเตือนอย่างนี้เราก็อยอมรับทันที เราไม่ได้ทำผาดโผนโจนทะยานอย่างนั้นอีก แต่ความเพียรก็หนักไปธรรมดา ที่นี้พอจิตเป็นสมาธิเหมือนหินนะ จิตที่เป็นสมาธิเต็มภูมิ

แล้วเหมือนหิน นั่งนี้โยนโยนอยู่ได้ทั้งวันก็ได้ไม่มีอะไรมาเป็นอารมณ์ มีแต่เอกจิตเอกธรรมอันเดียว นั่งแน่วอยู่นั้น อยู่ทั้งวันก็ได้ อยู่ที่ไหนเป็นอย่างนั้น มันก็ติดละชิ ไม่สนใจกับเรื่องปัญญาว่าเป็นยังไง สุดท้ายก็จะเอาสมาธิที่แน่นหนามั่นคงว่าจะเป็นนิพพาน มันบอกว่าเป็นนิพพาน อยู่ในใจนะ มันก็เน้นลงจุดนั้น มันก็เป็นสมาธิอยู่อย่างนั้นไม่เป็นนิพพานให้ชิ

ท่านก็ถามเรื่อย พอจิตได้หลักได้เกณฑ์แล้วถาม นานๆ ท่านถามทีหนึ่ง เป็นไง ท่านมหาจิตสบายดีหรือ ทางนี้ตอบทันที จิตสบายดีอยู่ ท่านก็นิ่งเฉยไป ไม่รู้ว่าท่านจะพูดเราเมื่อไร เป็นอย่างนั้นละ เพราะคนหนึ่งเห็นแล้วมองเห็นหมดนี่ ถาม เป็นยังไง ท่านมหาจิตนะ บางทีว่าเป็นยังไง ท่านนั้นก็รู้แล้ว จิตสบายดีอยู่ สงบดีอยู่ ท่านก็นิ่งไปถึงคราวท่านจะเอา เป็นยังไงท่านมหาจิตนะ สบายดีอยู่ ท่านจะนอนตายอยู่นั้นหรือ ขึ้นเลยละที่นี้ เห็นไหมละ เปลี่ยนหมดนะ ลักษณะท่าทีนี้เปลี่ยนหมด เหมือนยักษ์เหมือนผี ท่านจะนอนตายอยู่ในสมาธิหรือ เหมือนหมูขึ้นเขียง ท่านรู้ไหมว่าสุขในสมาธิเท่ากับเนื้อติดฟัน เนื้อติดฟันมีความสุขยังไงบ้าง นี่เรื่องสมาธิก็เหมือนเนื้อติดฟัน สุขในสมาธิเป็นเหมือนเนื้อติดฟัน ท่านรู้ไหมๆ ย้ำเข้ามาเรื่อย ๆ

จนกระทั่งถึงว่า ท่านยกว่า สมาธิทั้งแห่งเป็นสมุทัยทั้งแห่ง ท่านยกทั้งหมดเลย สมาธิ ไม่มีเหลือเลย ให้เราคิดเอา ความหมาย ทางนี้ก็ขึ้นมาเลย ถ้าว่าสมาธิเป็นสมุทัยแล้ว สัมมาสมาธิในมรรค ๘ จะให้เดินที่ไหน สมาธิพระพุทธเจ้ากับสมาธิหมูขึ้นเขียงมันต่างกัน ชัดหนักเข้าไปเรื่อย ท่านรู้เรื่องสมาธิ รู้การเข้าการออก ท่านไม่เป็นหมูขึ้นเขียงอย่างนี้ว่างั้น ลงนะ ออกจากนั้นเพราะมันพอแล้วนี่ พอออกจากด้านสมาธินี้ นี่ก็เพราะท่านโล่ออกจากสมาธิ เราก็ไม่ลืมจุดนี้ มันติดแล้วนั้น จะเอาสมาธิเป็นนิพพานเลย จ่ออยู่งั้น เพลินทั้งวันทั้งคืน

บทเวลาท่านจะเอา ท่านจะตายอยู่ในสมาธินั้นหรือ ชัดเข้าไปก็อย่างว่านั่นละ ยกสมาธิว่าเป็นสมุทัยทั้งแห่ง ทางนี้ก็เถียงท่าน สัมมาสมาธิจะให้เดินที่ไหน สัมมาสมาธิไม่ได้เป็นสมาธิหมูขึ้นเขียงแบบท่านนี่นะ ท่านก็ชี้แจงเรื่องสมาธิของพระพุทธเจ้า ลงพอออกจากนั้นก็ออกทางด้านปัญญา โอ้ย พอออกมันรวดเร็วเพราะสมาธิพอตัวคือจิตอิมารมณ์ภายนอกทั้งหมดแล้ว พอสอนให้เป็นปัญญาอย่างนั้นมันก็ไปทำงานตามหน้าที่ เพราะมันอิมารมณ์ข้างนอก มันไม่แย่งไปคิดข้างนอก เพราะฉะนั้นถึงว่าเมื่อจิตสงบ สมาธิปริภาวิตา ปัญญา มหบุผลา โหติ มหานิสสา ปัญญาที่มีสมาธิหนุนแล้วย่อมเดินได้คล่องตัว แปลเป็นภาษาปฏิบัติ

พอออกทางปัญญามันก็พุ่งของมันละที่นี้ ก็มันพอแล้ว พอออกทางด้านปัญญา ก็เอ๊ะ ชอบกลๆ เรื่อย มันกระจายออกไปเรื่อยๆ ที่นี้จิตเพลินทางปัญญาเลยลืมหลับลืม

นอนละที่นี้ กลับมาตำหนิสมาธิ เอ้อ สมาธินี้มันนอนตายอยู่เฉยๆ อย่างพ่อแม่ครูจารย์ว่า สมาธิไม่ได้แก้กิเลส เป็นแต่เพียงว่าตักิเลสให้รวมตัวเข้ามาเฉยๆ ปัญญาต่างหากแก้กิเลส ที่นี้มันก็เพลินทางปัญญา ฟาดเสี้ยกลางคืนไม่นานทั้งคืนก็มี มันนอนไม่หลับ จิตมันหมุนของมันอยู่ตลอดเวลา กลางวันยังจะไม่หลับอีก คนเลยจะตาย ตกลงก็เลยบังคับเข้าสมาธิ

เวลามันเป็นมากๆ ก็ไปกราบเรียนท่าน ที่พ่อแม่ครูจารย์ให้ออกทางด้านปัญญา มันออกแล้วนะที่นี้ มันออกยังไรท่านถาม มันไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืนตลอดไปเลย นั่นละมันหลงสังขาร นั่นเอาแล้วนะ ถ้าไม่พิจารณามันก็ไม่รู้เราตบขึ้นมาอีก นั่นละบ้าหลงสังขาร ย้ำเข้าอีก ที่นี้ไม่เถียงละ ฟัง มันคงจะถูกของท่าน แต่ความหมุนหมุนไม่ถอยนะ ที่นี้เวลามันจะตายจริงๆ หักเข้ามาสู่สมาธิ มันไม่ยอมเข้าสมาธิ คือมันเพลินทางด้านปัญญาเหนือสมาธิเป็นไหนๆ แต่ก่อนว่าสมาธิจะเป็นนิพพาน พอก้าวออกทางด้านปัญญาก็มาตำหนิสมาธิว่ามันนอนตายอยู่เฉยๆ ออกทางด้านปัญญาก็ออกเตลิดเปิดเปิงไปเล่าถวายท่าน พอเล่าถวายท่านแล้วท่านก็บอก นั่นละมันหลงสังขาร ทางนี้ก็ตบอีก ถ้าไม่พิจารณามันก็ไม่รู้ นั่นละบ้าหลงสังขารเข้าอีก

คือพูดกับเราท่านจะไม่แยกแยะนะ ท่านโยนทิ้งดุ้นให้ไปจระไนเอง ท่านทำอย่างนั้นกับเรา ที่นี้พอมันจะตายจริงๆ ก็ย่อนเข้ามาสู่สมาธิ มันไม่ยอมเข้านะ สุดท้ายเอาพุทโธเป็นคำบริกรรม ให้สติอยู่กับพุทโธ พุทโธๆๆ ถึยิบ จิตก็แนวๆ รวมลงสมาธิอย่างเดิม ก็มันเก่งอยู่แล้วสมาธิ แต่เวลาปัญญาเหนือมันมันเลยไม่ยอมเข้าสมาธิ เลยเห็นสมาธิเป็นข้าศึกไปแล้วไม่ยอมเข้า พอจิตเข้าสู่สมาธิแล้วที่นี้เหมือนถอดเสื้อถอดหมาม งานการที่ยุ่งตลอดเวลาด้วยทางด้านปัญญานั้นสงบตัวลงมาอยู่สมาธิ จิตแนวอยู่นั้น เหมือนถอดเสื้อถอดหมาม แล้วได้กำลังวังชาเต็มเหนี่ยว ถึงอย่างนั้นก็ยังต้องได้บังคับเอาไว้ ไม่ยอมง่าย ๆ พอปล่อยเท่านั้นมันจะผิงทางด้านปัญญา เพราะทางโน้นรออยู่แล้ว ข้าศึกยืนจังก้าคอยอยู่ พอทางนี้ออกก็ใส่กันปึงเลย ฟุงๆ

จิตพอได้กำลังจากสมาธิแล้วพิจารณาทางด้านปัญญา ก็เหมือนกับมีดเล่มนั้นไม้ท่อนนั้น คนๆ เก่านั้นละ ฟันนี้ขาดสะบั้นไปเลย เพราะมีดได้ลับหินแล้ว คนก็มีกำลังวังชาแล้ว ไม้ท่อนนั้นก็ขาดสะบั้นไปเลย นี่ละเรื่องที่ว่าเวลาพักสมาธิให้พัก อย่าไปห่วงทางด้านปัญญา เป็นปฏิบัติที่ถูกต้อง ท่านนำมาสอนเราแต่ท่านไม่ได้จระไน ท่านเอาแต่เนื้อๆ เข้ามาใส่ปี่วะๆ ให้เราแจจเองๆ ยอมรับท่านตลอด ก็เป็นอย่างนี้ตลอดไปเลย คือเข้าสมาธิมันไม่ยอมเข้า ด้านปัญญามันมีกำลังมากกว่า จึงต้องบังคับด้วยพุทโธ เอาพุทโธๆๆ บังคับ ให้สติจับอยู่นี้ ให้มันลงจุดเดียว แล้วก็รวมเป็นสมาธิแน่นปึง ที่นี้จิตใจเหมือนถอดเสื้อถอดหมาม สบายเต็มเหนี่ยวแล้ว พอได้กำลังเต็มที่แล้วค่อยออก

มันจะออกอยู่ตลอดเวลาเนะ ถึงขนาดนั้นก็ยังจะออก แต่บังคับ พอปล่อยนี้ก็ผึ้ง
 เลยทางด้านปัญญา มีกำลังมากนะ จิตที่ได้เป็นสมาธิแล้วออกทางด้านปัญญามีกำลัง
 มาก รวดเร็วทุกอย่าง เหมือนมดที่ค้ม นี่จะเรื่อยไป นั่นท่านก็สอน มันหลงสังขาร บ้า
 หลงสังขาร คือสังขารนี้แต่ก่อนเราไม่ได้คิด สังขารนี้เวลาพอดิบพอดีอยู่สังขารเป็น
 มรรค เป็นฝ่ายแก้กิเลส ที่นี้เวลามันหนักเข้าๆ สังขารมีสมุทัยแทรกแล้ว นั่นท่านว่าหลง
 สังขาร สังขารนี้จะเป็นสมุทัย เป็นกิเลส มารู้อะหลังนะ จากนั้นก็ก้าวเรื่อยๆ เป็นอย่างนี้
 ตลอดไป ที่พ่อแม่ครูจารย์สอนไม่มีผิดเลย ที่ว่ามันหลงสังขารคือมันเลยเถิด เดิน
 ทางด้านปัญญาก็เลยเถิดไปเสีย ที่นี้พอหักเข้ามาสู่สมาธิก็ถูกต้องแล้วที่นี้ พอได้กำลัง
 ออกอีกๆ เวลามันเหนื่อยในหัวอกนี้ เข้าสมาธิ ได้กำลังแล้วออกๆ อย่างนั้น

เราไม่ลืมพ่อแม่ครูจารย์มันสอนจุดไหนไม่ผิดเลย ตั้งแต่หมุ่ขึ้นเชียงใหม่ ทางด้าน
 ปัญญามันคิดไม่ออกเลยนะ บทเวลาออกทางด้านปัญญามันก็มาตำหนิสมาธิ เป็นอย่าง
 นั้นนะ เราจึงไม่ลืมพ่อแม่ครูจารย์มันแหมม สูดยอเลย เราบูชาท่านหมดชีวิตจิตใจกับ
 พ่อแม่ครูจารย์มัน คือจุดไหนๆ มีแต่ท่านลากออกๆ มันติดนะ นี่ละการมีครูมีอาจารย์
 แนะนำสั่งสอนที่ถูกต้องแล้วไปรวดเร็ว ไม่ค่อยผิดพลาด นักภวานาเราไม่ค่อยมีครูมี
 อาจารย์สอนมันผิดๆ พลาดๆ รวนๆ เรๆ เลยไม่ได้หลักเกณฑ์ ถ้ามีผู้แนะนำที่ถูกต้อง
 ดิงามไปฟุ้งๆ เลย เราเอาตัวเรานี้เป็นสักขีพยานเลยกับพ่อแม่ครูจารย์มัน เวลาเถียง
 ท่านก็เถียงเต็มเหนี่ยว แต่เถียง จอมโง่กับจอมปราชญ์มันติดกัน จอมปราชญ์ใส่ผาง
 เดียวล้มนะวเลย ความสงสัยของเราล้มนไปหมดเลย เป็นอย่างนั้น

นักภวานาของเราถ้ามีครูมีอาจารย์คอยแนะ จะไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะท่านรู้
 หมดนี้ตรงไหนๆ ชัดตรงไหนท่านรู้หมด ใ้เราไม่รู้ สุ่มสี่สุ่มห้าต่อยดะ ต่อยว่าจะต่อย
 คนฟาดไปต่อยต้นเสาก็มี กำปั้นแตกเพราะต่อยต้นเสา นี่ละคือไม่เข้าใจ ต่อยนี้กว่าต่อย
 คนฟาดต้นเสาเข้า ใช้ไม่ได้ ที่นี้มีครูอาจารย์สอนมันจะแนวๆ ถูกต้องๆ ผ่านได้รวดเร็ว
 ไม่เสียเวล่ำเวลา เพราะฉะนั้นครูอาจารย์สอนทางด้านจิตตภาวนานี้สำคัญมากนะ เราจะ
 ไปเอาคัมภีร์มาโยนใส่กันไม่ได้ เหมือนหมอเถื่อนกับหมอปริญาเขา หมอเถื่อนใคร
 เป็นอะไรๆ เอายาทั้งตู้ทั้งหีบโยนตูมใส่เลย คนไข้เลยตาย แต่หมอปริญาเขาฟังเสียง
 คนไข้เป็นยังงี้ๆ เล่าให้ฟังแล้ว เขาไปหยิบยามา ควรคิดก็คิด ควรให้ยา也给 เทานั้นไม่
 มาก ยาในตู้ในหีบจำเป็นเฉพาะนี้ เอาเฉพาะจำเป็นออกมา ธรรมมีมากแต่ที่ไหนที่
 จำเป็นที่แก้กิเลสได้เหมาะสมๆ ผู้ปฏิบัติแล้วเข้าใจหมดแล้ว ถอดออกมาๆ สอน มัน
 ก็ฟุ้งชิ พากันจำเอานะ

เวลาท่านจะตายท่านยังพูดเราไม่ลืม พูดขึ้นนิ้วด้วย เอา ใครจะตั้งอกตั้งใจภาวนา
 ให้ตั้งใจนะ พูดอย่างเด็ด มีอะไรเอาถามมา ภิกษุเฒ่าจะแก้ การภาวนาสำคัญมากนะ ไม่

มีใครแก้ได้อย่างง่าย ๆ นี่เวลาภิกษุเฒ่ายังมีชีวิต เอาใครขัดข้องตรงไหนการภาวนาให้
ถามมาเราจะแก้ นั่นท่านบอก นี้อายุเราไม่นานนะไม่เลย ๘๐ นั่นบอก บอกไว้ชัดเจนมา
ตลอด อายุ ๘๐ บางทีนับนิ้วด้วย นับข้อมือด้วย เวลานี้อายุเท่านั้น ๆ พอไปถึง ๘๐ นั้น
เห็นไหมมันนานหรือ ยังพากันนอนใจอยู่หรือ พระเถรก็ตื่นตื่นละซีทำความพาก
ความเพียร พอถึงนั่นปั๊บ เริ่มใช้เท่านั้นนะ เริ่มไม่สบาย เออ นี่ผมเริ่มป่วยแล้วนะ เรา
สรุปเลยว่า ป่วยคราวนี้จะไม่มียาอะไรรักษาเลย นี่เป็นครั้งสุดท้ายแห่งการป่วยของเรา
นี้ก้าวเข้า ๘๐ นะ

ท่านบอกเลย เอายาเทวดามาใส่ก็ไม่มีความหมาย มีแต่จะตายทำเดียว แต่มัน
ไม่ตายง่ายนะ โรคนี้เป็นโรครุทธาน เขาเรียกว่าโรคคนแก่ ท่านว่าเราไม่ลืมนะ แล้วก็
ค่อยเป็นค่อยไป ๘ เดือน ตั้งแต่เริ่มป่วยมา ๘ เดือนท่านจึงได้สิ้น เราไม่ลืมนะ นี่ละ
ท่านพูดแม่นยำไหมล่ะ บอกไม่เลย ๘๐ บอกมาเรื่อย ๆ บางทีนับข้อมือ นี่เท่านั้น ๆ พอ
ถึง ๘๐ นะ มันยืดยาวไหมล่ะพอจะมานอนใจอยู่หรือผู้มาศึกษาอบรม มันก็เตือนใจซี
ให้ได้เร่งความพากเพียร การภาวนาสาคัญนะ การแก้ทางด้านภาวนาสาคัญมาก ให้พ
ากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ เป็นยังไงเอาเป็น เราจะพิจารณาตาม มีเท่านั้นละวันนี้ เอาละ

โยม กราบขออนุญาตเจ้าค่ะ คือลูกอยากจะขอถามธรรมะถวายพ่อแม่ครู
อาจารย์ เพราะว่าสิ่งที่ลูกปฏิบัติมา บางครั้งมีความรู้สึกเหมือนกับเราบ้าหรือเปล่า
อะไรอย่างนั้น บางครั้งสงสัยตัวเองว่าตัวเองบ้าหรือเปล่า สิ่งที่ลูกปฏิบัติบางครั้งมันไปรู้
เห็นในสิ่งที่ว่า เป็นพวกกายทิพย์พวกเปรตพวกผีอะไรพวกนี้มากนะค่ะ บางครั้งก็เห็น
พวกเทพพวกเทวดา เขาจะมาอนุโมทนากับเราเวลาที่ว่ามีบุญมีงานอะไรต่าง ๆ หรือ
ขณะที่เราปฏิบัติภาวนา จิตเราได้รู้ธรรมเห็นธรรมของพระพุทธเจ้า พวกเทพพวก
เทวดาอะไรนี้ เขาก็จะมาอนุโมทนากับเราเจ้าค่ะ แล้วในขณะที่เขามา เขาจะมาแบบ
เยอะมากเลย มองขึ้นไปบนท้องฟ้าเขาจะเต็มเอี้ยตไปหมดเลยเจ้าค่ะ แล้วเสียง
อนุโมทนาของเขาจะดังสะท้อนไปหมดเลย แต่ข้างล่างเรานี้จะไม่มีใครได้ยินเลย ทั้ง ๆ
ที่ว่าเสียงเขานี้ดังมากเจ้าค่ะ

และในบางครั้งหนุอยู่ที่กุฏิเขาก็มา ขอส่วนบุญบ้าง พวกเปรตพวกผีก็มี พวก
เบื้องบนเบื้องล่างก็มี แล้วก็จะเป็นแบบภพน้อยภพใหญ่อย่างนั้นเจ้าค่ะ ภพใหญ่ก็เป็น
เปรียบเสมือนเป็นระดับจังหวัด ภพน้อยนี้ก็เปรียบเสมือนระดับตำบล มากันเต็มเลย
เจ้าค่ะ แล้วหนุก็แผ่เมตตาให้เขา และอุทิศส่วนบุญให้กับเขา พออุทิศส่วนบุญให้กับเขา
แล้วลูกมีความรู้สึกว่าเขาเย็นไปหมดเลย เหมือนกับว่าเราได้น้ำฝนจากบนฟ้ามา แล้วก็
ทำให้อากาศขณะที่ยืน ๆ เย็นลง เป็นลักษณะเหมือนกันนะค่ะ หนุเลยรู้สึกว่าการอุทิศ
ส่วนบุญกุศล

หลวงตา เอาละเข้าใจแล้ว เราก็เคยพูดอยู่มิใช่หรือ ผู้ที่ท่านสร้างความดีเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมอนุโมทนาสาธุการเต็มท้องฟ้าพื้นดินว่าไง ใ้ผู้ดำเนินเท้าพ่อๆ ก็มันเท้าไป พวกเทพทั้งหลายผู้เป็นคนดีเขาอนุโมทนาเต็มท้องฟ้ามหาสมุทรเคยพูดมิใช่หรือ เอาละเท่านั้นพอ อันนี้เป็นเรื่องนอกขอให้จิตมันหมดปัญหาแล้ว เรื่องความรู้ความเห็นอะไรสำหรับจิตนี้มันจะเป็นเองของมัน แต่จะมาพูดทุกแง่ทุกมุมไม่ได้ อะไรที่สมควรจะพูดพูดเสีย อะไรที่พูดพอเป็นกำลังใจบ้างก็พูด แต่เหล่านี้ไม่ใช่เป็นเรื่องแก้กิเลส ก็ให้ทราบ เป็นกำลังใจให้รู้เท่านั้นเอง

ผู้กำกับ กราบเรียนครับ ที่หลวงตาเมตตาไป สสป.ลาว เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ นะครับ ที่ให้ของไปประเทศลาวนะครับ ข้าวเหนียวถุงละ ๑๒ กิโล ๒,๕๐๐ ถุง ข้าวเจ้าถุงละ ๑๒ กิโล ๕๐๐ ถุง น้ำมันพืชกิโลละ ๑๒ ขวด ๙๑๐ ขวด น้ำปลา ๒๑๒ ขวด ๑,๑๐๐ กิโล ปลากระป๋อง ๑๐๐ กระป๋อง ๖๐๐ กิโล น้ำตาล กระสอบละ ๕๐ กิโล ๑๐ กระสอบ ผ้าขาว ๔๐ พับ วุ้นเส้น ๒๐ ลัง ขนมปิ้ง ๓๘ ปับ หมอนและเสื่อ ๑๐๐ ชุด คิดเป็นมูลค่าประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐ ครับ

หลวงตา เท้าไรอย่ามาพูดเถอะ ล้าๆ แล้นๆ หัวเราก็มีล้าน ที่แสดงออกไปเป็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเรา ของเหล่านี้ไปจากพี่น้องชาวไทย เราไม่ได้ถือว่าเป็นของเรา เพราะฉะนั้นเขาจะมาลงหนังสือพิมพ์ ตอนที่เราไปแจกของให้พวกทางเวียงจันทน์ เขาช้ำมานี้ เขาจะไปประเทศที่ ๓ หรืออะไรนี้ เช่นออกจากเวียงจันทน์ช้ำมาเมืองไทย แล้วผ่าน นั่นละเขามาเต็มอยู่ที่จังหวัดหนองคายที่เราไปแจกของ ไม่ใช่แจกน้อยๆ อย่างที่ว่าแจกที่ไร ถ้าลงทำที่ไรทำเล่นไม่เป็น ไม่ค่อยจะมีใครเหมือนถ้าทำอะไรเอาจริงเอาจัง

ทีนี้เวลาไปแจกของพวกหนังสือพิมพ์เขาจะมาลง ตัดขาดสะบั้นเลย ห้ามอย่างเด็ดขาด ชั่วนี้เลย อย่ามายุ่ง การที่เอามาทำบุญให้ทานมาจากบรรดาพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ไม่ใช่เป็นเรื่องของหลวงตาบัวมีอำนาจบาตรหลวงมาทานแต่คนเดียว มาจากพี่น้องทั้งหลาย หากว่าจะลงข่าวให้ลงทุกคน ถ้าลงของเขาไม่ได้อย่ามาลงเรา เท่านั้นแล้วชู้ด้วยนะ เขาก็เผ่นเลยไม่กล้ามาลงหนังสือพิมพ์ไม่ให้ลง อย่างนี้ก็เหมือนกันดูไม่มีเมือวานนะ (ไม่มีครับ เพราะหลวงตาว่าธรรมะสูงกว่าอยู่แล้วครับ) นั่นแล้วเป็นอย่างนั้น

ผู้กำกับ อันนี้ลูกศิษย์เขาจะพิมพ์ประวัติหลวงปู่มัน ๒,๐๐๐ เล่มเพื่อเป็นธรรมทาน ในขณะที่เขากำลังติดต่อกำลังจะพิมพ์เนี่ยก็มีข้อความ เขาบอกจากพวกฆราวาสผู้ปฏิบัติธรรมท่านหนึ่ง ส่งข้อความมาว่า หนังสือประวัติหลวงปู่มันที่หลวงตามหาบัวเขียนขึ้น โดยเฉพาะเรื่องนิพพานที่หลวงตาเขียนไว้ นิพพานยังเห็นเป็นรูปเป็นร่างได้นั้น เป็นนิมิตที่เห็นพระอรหันต์ที่ได้นิพพานไปแล้วนั้น เขาถึงกับแย้งว่าเขาไม่ลงใจกับ

หลวงตา และขัดข้องในเรื่องที่หลวงตาเขียนขึ้นเป็นอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องนิพพาน ที่ยังเห็นเป็นรูปเป็นร่างได้ เขาก็กราบเรียนถามหลวงตาโปรดเมตตาอธิบาย เรื่องนิมิตพระอรหันต์ที่นิพพานไปแล้วให้กระจ่างด้วยครับ

หลวงตา ให้เอาเขามาเป็นประวัติของเขาเลย แล้วให้เขาพิมพ์เท่าไรก็ตาม ให้แจกคนทั่วโลกนี้ใครจะยอมรับไหม เอาเขานั้นละมาแข่งหลวงปู่มันเข้าใจเธอ ให้พิมพ์เรื่องของเขาขึ้นมาเลย คนๆ นี้ละ คนที่คัดค้านท่านอาจารย์มัน คัดค้านเรื่องมรรคผลนิพพานว่าเป็นรูปเป็นร่าง ให้คนนี้เขียนประวัติออกให้โลกเขาได้อ่าน เขาจะอ่านหรือไม่อ่านก็แล้วแต่ ก็แก้กันได้เท่านั้น ถ้าประวัติหลวงปู่มันไม่เป็นท่า ก็มีเป็นท่าแต่เขาคนเดียว ให้เขาออกประวัติที่เป็นท่าของเขาเข้าใจไหมล่ะ ใครจะอ่านไม่อ่าน หือ จะอ่านไหม (ไม่อ่าน) เขียนประวัติเขาไม่อ่าน

ธรรม ฟังซิธรรม แสดงได้หมดทุกบททุกบาทที่โลกไม่เคยเห็น เมื่อภาชนะรับกันแล้วมันจะรู้จักกันๆ แต่สิ่งเหล่านี้จะมาพูดทั่วๆ ไปไม่ได้ นี่เราจะพูดพอเป็นคติตัวอย่างแก่โลกทั่วๆ ไป ท่านจึงนำอันนี้ออกมาพูดเข้าใจไหม อย่างที่เรานำออกมาถ้าธรรมดาไม่ออก นี่นำเพื่อให้เห็นว่าธรรมเป็นยังไง เรื่องฤทธาคักดานุภาพเป็นได้ทุกแบบทุกฉบับพอที่จะทราบได้แค่ไหนได้ประโยชน์แค่ไหนก็ให้ได้แค่นั้น คนที่เขาไม่เอาประโยชน์นี้เขาจะเอาโทษไปหรืออะไรก็แล้วแต่ หรือเขาจะเขียนประวัติเขาขึ้นแข่งพระพุทธเจ้าก็ให้เขาเขียนก็แล้วกัน นี่เป็นคำตอบแล้วเข้าใจไหม เท่านั้นไม่เอาமாக เป็นคำตอบแล้วอย่างนั้นละไอ้หูหนวกตาบอดมันชอบค้าน ก็จะให้ว่าไง ก็เลิศเลอ ยอม ตะกี้เราเป็นยังไงเรายอมท่านอาจารย์มัน แล้วเป็นยังไง อันนี้จะมาให้เรายอมอันนี้อีกมันก็เหลือประมาณเข้าใจไหม เพราะเรายอมท่านอาจารย์มันทุกอย่าง ยอมมอบถวายท่านหมดแล้ว ไม่มีอะไรจะมอบให้เขาเข้าใจไหม ก็มีเท่านั้นละ

ผู้กำกับ ลูกศิษย์สวนแสงธรรมส่งข่าวมา เมื่อคืนนี้ประมาณสัก ๓ ทุ่ม มีคนร้ายได้ไประเบิดไปที่โรงพิมพ์ผู้จัดการครับ ได้รับความเสียหายมากพอสมควร แต่ไม่มีบุคคลใดได้รับอันตราย

หลวงตา อันนี้ก็คือพวกนั้นแหละ พวกเปรตพวกผี อันนี้เขาทำประโยชน์แก่ชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ คนๆ นี้ละ แล้วพวกนี้จะมาทำลายสาระสำคัญของชาติไทยเราเท่านั้นมันก็รู้แล้ว ถึงจับตัวไม่ได้ๆ ไอ้เรื่องการกระทำของเขาจับตัวเขาเรียบร้อยแล้ว ทั้งทำดีทำชั่วจับตัวเรียบร้อยแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องหาจับมัน ตัวมันอยู่ที่ไหน ก็อยู่ที่ผู้ทำนั้นแหละ จับก็จับกันเรียบร้อยแล้ว ชั่วก็อยู่กับมันแล้ว ดีก็อยู่กับมันแล้วไปหาจับมันให้เสียเวลาอะไร ก็เท่านั้นเองเข้าใจไหม แล้วมีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ อันนี้ก็ไม่อยากให้หลงตาเสียเวลา เขาแก้เกี่ยวมาแล้วครับ ที่สำนัก นายกรัฐมนตรี (แก้เกี่ยวมาว่าไง) แก้เกี่ยวเกี่ยวกับที่เราจะประชุมกันวันที่ ๖ นี้ละครับ เขาก็แก้เกี่ยวมาแล้ว

หลงตา ให้แก้มา ให้มันยกโคตรมาแก้ก็แล้ว เราก็มียโคตรเหมือนกันพวก ประชุมกันอยู่ไซ้ใหม่ มันพอๆ กันละ นี่ไม่ใช่หยาบนะ คือเอาน้ำหนักใส่กัน คือเขาก็มี โคตรเราก็มียโคตร ก็น้ำหนักเท่ากันเข้าใจไหม ไอ้เรื่องที่ว่าหยาบๆ เราไม่มี เป็นธรรม ล้วนๆ ออก แก้มอะไร (เขาก็แก้ว่าที่เขาทำต่างๆ นานา นั่นเขาทำถูกต้องแล้ว) โจรมัน ก็ถูกต้องของมันแหละ จะให้ว่าไง มันทำถูกต้องเต็มหน้าที่ของโจรเข้าใจไหม ก็ถูกต้อง ของมันแหละ ถูกต้องของคนดีก็เป็นเรื่องของคนดีไม่ต้องวินิจฉัย เรารู้ทุกคน เท่านั้นแหละ เอ้า ว่าถูกต้องก็ให้มันว่าไป

ผู้กำกับ หมายกำหนดการวันอาทิตย์เข้าใจมาแล้วแต่จะพิจารณาว่าจะอ่านให้ ทราบไหม หรือเขาทราบที่อยู่แล้วไม่รู้ (ไหนๆ) วันอาทิตย์ครับ ที่ว่าเขานัดไป ประชุมที่เจริญโฮเต็ล

หลงตา อ้าว คนทั้งแผ่นดินมีสิทธิ์ที่ประชุมได้ เขารักษาชาติของเขา เขาประชุม เพื่อรักษาชาติของเขาผิดไปที่ไหน ไอ้ผู้ที่มาคัดค้านเป็นความผิดมหากภัยต่อชาติเข้าใจ เหมอ พูดให้เป็นธรรมเป็นอย่างนี้ เขาจะประชุมไม่ประชุมเราไม่ว่า แต่การประชุมเพื่อ รักษาชาติบ้านเมือง เป็นความชอบธรรมของคนที่บ้านเมืองเป็นเจ้าของของทุกคน แน่ะ จะว่าอะไรอีก

ผู้กำกับ งั้นอ่านรายละเอียดให้เขาทราบทั่วกันนะครับ

หลงตา เอ้า อ่านไปมันละเอียดแค่ไหน ผู้ฟังก็จะฟังให้ละเอียดแค่นั้น เหมือนกัน มันจะเหนือหูไปได้หรือ เอ้า ว่าไป ไม่ได้พูดปากเมฆ หูอยู่นี้มันจะตามฟัง กัน เอ้า ว่าไป

ผู้กำกับ หลวงตาเมตตาให้อ่านรายละเอียดให้ทราบนะครับ กำหนดการ ปลุมนฤกษ์ การลงลายมือชื่อเพื่อฟ้องคดีอาญา นายวิษณุ เครืองาม ในฐานะความผิดดู หมิ่น หมิ่นประมาทพระมหากษัตริย์

หลงตา นั้นเห็นไหมมหากษัตริย์เป็นหัวใจของคนทั้งชาติ ไอ้วิษณุมันเป็นหัวใจ ของใคร นอกจากมันเป็นภัยอยู่ตลอดเวลาเวลานี้มันจะแสดงความเป็นภัยออกมาให้ชน ทั้งหลายทราบ นี่ธรรมพูดอย่างนี้นะ เราไม่ได้ว่าเข้าใครออกใคร ใครถูกเราบอกว่าถูก ใครผิดเราบอกว่าผิด เอ้า ว่าไป

ผู้กำกับ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ และกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ ด้วยกลุ่มประชาชนผู้รักชาติ และคณะศิษยานุศิษย์ของหลวงตามหาบัว

ญาณสัมปันโน (นั่น ฟังอะไรๆ เขาก็ว่าลูกศิษย์หลวงตาบัวเรายอมรับ เพราะพวกนี้จะมาเป็นอาจารย์ของเราไม่ได้ใช้ไหม เอ้า ๆ ว่าไป เขาพูดถูกต้อง เอ้า ว่าไป) ศิษยานุศิษย์ของหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เรียกร้องและเชิญชวนให้ประชาชนร่วมกันใช้สิทธิ์และหน้าที่ตามกฎหมาย แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ลงลายมือชื่อเป็นโจทก์ เพื่อฟ้องคดีอาญานายวิษณุ เครืองาม ผู้กล่าวอ้างว่าการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช เป็นพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันอาทิตย์ที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐น. ถึง เวลา ๑๒.๐๐น. ณ ห้องออดิตรีมุณี โรงแรมเจริญไฮเต็ล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยมีกำหนดการดังต่อไปนี้

เวลา ๑๐.๐๐น. การบรรยายเรื่องบทบาทของประชาชน ในการรักษาไว้ซึ่งพระราชอำนาจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดย คุณสนธิ ลิ้มทองกุล

เวลา ๑๑.๐๐น. การบรรยายเรื่องการกระทำของนายวิษณุ เครืองาม เทียบกับข้อกฎหมาย จารีตประเพณี และราชประเพณี ตลอดจนขั้นตอนการฟ้องคดีอาญา โดย คณะนายความผู้รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

เวลา ๑๒.๐๐น. การลงลายมือชื่อเพื่อเป็นโจทก์ ฟ้องคดีอาญานายวิษณุ เครืองาม จึงขอเรียนเชิญ พ่อแม่พี่น้องประชาชน ผู้รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และศิษยานุศิษย์ของหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ไปร่วมลงลายมือชื่อ โปรดกรุณานำบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านติดตัวไปด้วย โดยพร้อมเพรียงกัน

หลวงตา เข้าใจแล้วหรือ นี่เป็นเครื่องยืนยันว่า ชาตินไทยของเราเป็นชาติที่รักชาติตัวเอง ที่แสดงออกเขาบอกให้เอาทะเบียนบัญชีพวกครอบครัวเรือนให้เอาไป ถ้าหากว่ายกเอาไปได้ บ้านทั้งหลังก็ให้พากันยกเอาไป ยกไปเพื่อชาติของเรา เรารักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราต้องแสดงเต็มเหนี่ยว เอาบัญชีทะเบียนบ้านไปเป็นหลักฐาน แห่งการรักชาติการต่อสู้ข้าศึกทั้งหลายเพื่อชาติของตนให้เอาไป หรือจะมีอีกข้อหนึ่งว่าทั้งที่รักชาติแล้วกลัวเขาจะมาฆ่า คนทั้งประเทศเป็นล้านๆ คน คนๆ เดียวสองคนมันจะไปตามฆ่าคนทั้งประเทศได้หรือเข้าใจไหม กลัวหาอะไร ใ้ผู้ที่มันออกไปมันก็เป็นคนมันมีชีวิตอันเดียวกัน ใ้เราก็มีชีวิตอันเดียวกันเพื่อรักชาติของเรา กลัวหาอะไรเข้าใจไหม นี่ภาษารธรรมพูดตรงๆ อย่างนี้ พวกกันเข้าใจหรือยัง

ออกให้เต็มเหนี่ยว พวกรักชาติต้องออกให้เต็มเหนี่ยว นี่คือข้าศึกของชาติ ข้าศึกของศาสนา ข้าศึกของพระมหากษัตริย์ เรารวมอยู่ในจุดนี้ด้วย จุดสำคัญนี้ละเราจึงพูดได้อย่างเต็มปาก ศาสนาก็อยู่กับเรา เราเป็นคนรักศาสนาคนหนึ่ง เมื่อจะมาถูกทำลายต้องต่อสู้ เราไม่ไปต่อสู้อะไร ต่อสู้ด้วยอันนี้เท่านั้นเข้าใจไหม พูดเปิดทางให้ท่าน

ทั้งหลายทราบ ไม่ต้องกลัว เอ้า เขามาเรา มาคนนี่แล้วก็มาคนนั้น มันตายแล้วไม่ถึงหลายศพละ มันจะไปมาคนทั้งประเทศที่มันได้หลักฐานบ้านเรือนเราไปแล้วมันจะตามฆ่า มันจะได้เพียง ๒-๓ หลังคาเรือนแล้วมันจะตายก่อนเข้าใจใหม่ อย่ากลัว คนรักชาติไม่ใช่คนกลัว ต้องต่อสู้เพื่อชาติ พวกกันเข้าใจหรือเปล่า อะไรที่ขอบธรรมเราพูดด้วยความขอบธรรม เราก็อยู่ในวงชาติในวงศาสนา เราจึงพูดเพื่อการรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ได้เต็มปากของเราไม่ผิด

อันใดที่จะผิดธรรมเราไม่พูด อันนี้ไม่ผิดธรรม ธรรมท่านบอกให้รักษาชาติรักษาตนเอง แล้วก็ต่างคนต่างรักษาตนเองฟังตนเอง แล้วก็รักษาชาติฟังชาติก็คือพวกเราคนเดียวกันแต่ละคนๆ เข้าใจแล้วหรือทุกคน ต้องเอาให้จริงให้จิงนะพี่น้องชาวไทย ชาติไทยเราไม่ใช่ชาติอ่อนแอ อย่าท้อแท้ โจรमारมีสองสามคนหมอบให้เขาใช้ไม่ได้นะ หลวงตาบัวพูดให้ฟังชัดเจนทุกอย่าง ไม่มีการสะทกสะท้านกับใคร เอาเหตุเอาผลออกพูด ควรจะพูดหนักเบาอย่างน้อยจะออกเองๆ ไม่มีคำว่าจะพูดให้เป็นความกระทบกระเทือนหรือเสียหายแก่ผู้ใด พูดให้เป็นธรรมทั้งนั้น

ที่เขาประกาศมานี้ประกาศความรักชาติให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายทราบ ใครเป็นคนรักชาติอยู่แล้วให้นำทะเบียนบัญชีไปลงลายชื่อ ว่าพวกเราคือคนไทย พวกเราเป็นคนไทยทั้งประเทศ รักตนรักชาติของตนเหมือนกันหมด เมื่อเป็นเช่นนั้นอันใดที่จะมาทำลายก่อกวน อย่างน้อยก่อกวนมากกว่านั้นจะมาทำลาย เราสู้ทั้งนั้น สู้เพื่อชาติของเราเพื่อตัวของเรา เราสู้ได้ชาติเป็นของเราตัวเป็นของเรา ถ้าสู้ไม่ได้หมอบ คนไทยทั้งประเทศเป็นหมาทั้งหมด ท่านทั้งหลายอยากเป็นหมาไหม

หมามันยังรักเจ้าของใครจะมาหาเจ้าของมันไล่กัดเอานะ ดูซิไอ้ปุกก็เรา มันเห่าว้อกๆ วิ่งไป พอไปเห็นเจ้าของกระดิกหางแรงๆ รู้แล้วไม่กัด เห่าว้อกๆ ไปนะ พอเห็นเราไปนี่เขาวิ่งออกมาเห่าว้อกๆ พอไปถึงรู้เจ้าของกระดิกหาง เลยไปด้วยกันกับเจ้าของ ให้มีเจ้าของซิ เราเป็นเจ้าของของชาติ ต้องเข้มแข็งทุกอย่างอย่าอ่อนแออะ ฟังให้ดี นี่เอาธรรมมาพูด ธรรมนี้กล้าหาญชาญชัยก็ไม่ใช่ อ่อนแอก็ไม่มี เป็นธรรมเหนือหมดแล้วสิ่งเหล่านี้ เราจึงนำเหล่านี้มาพูด

ที่ท่านทั้งหลายว่าลูกศิษย์หลวงตาบัวๆ เราก็ยอมรับ เพราะไม่มีใครที่จะมาเป็นอาจารย์หลวงตาบัวได้ นี่เรายอมรับอันหนึ่ง อันหนึ่งก็คือว่าเรายอมรับว่าเราเป็นอาจารย์ของท่านทั้งหลายจริง สอนในทางที่ถูกที่ดี ทางผิดเราไม่สอน ให้พากันจำเอาเอาให้เข้มแข็งทุกคนๆ ชาติไทยเรา อ่อนแอไม่ได้นะ เรานำทัพทุกอย่าง ตั้งแต่บ้านเมืองจะล่มจมด้วยสมบัติเงินทอง เอ้า ฟันขึ้นมา จิตใจของเราจะล่มจมจากศีลจาก

ธรรม เอ้า ฟิ้นขึ้นมา อันนี้มันจะจมทั้งชาติ ทั้งศาสนา ทั้งพระมหากษัตริย์ เราจะไม่ฟิ้นขึ้นมาได้อย่างไร เออ ฟิ้นนะ จำให้ตี เอ้า อ่านต่อไป

ผู้กำกับ สอบถามรายละเอียดได้ที่ เบอร์โทรศัพท์ ๐๔-๙๕๕๔๖๗๗

หลวงตา เอ้า จดไว้ๆ ทุกคน เอ้า จด อ่านซ้ำอีก เดี่ยวๆ ให้หากระดาษมาจดไว้ ผู้ที่ไม่ได้กระดาษมาให้จำไว้ แล้วจดกระดาษในกระเป๋าของตนเข้าใจไหม ต้องบอกขนาดนั้น ไม่ขนาดนั้นมันเชื่อ เอ้า จด (เบอร์โทรศัพท์นะครับ ๐๔-๙๕๕๔๖๗๗) เอ้าๆ ฟิง เอ้า อ่านซ้ำๆ เอ้า(๐๔-๙๕๕๔๖๗๗ และ ๐๔-๙๕๕๖๔๖๖) จำได้แล้วยัง ถ้าใครจำไม่ได้ยกมือออกมา เราจะตี ใครจำไม่ได้ให้ยกมือขึ้นมาเราจะตีข้อมือแล้วถึงจะบอกอีกทีหนึ่ง มีตลกจนได้ ก็ไม่มีอะไรกับใคร เราพูดไปธรรมดาเฉยๆ ทำท่าคึกคักแต่ใจมันไม่มีอะไร ว่าไปอย่างนั้นละ

พูดให้ชัดเจนเสียวันที่ ๖ นี้จะได้ออกสนาม จะว่าหลวงตาบ๊วเป็นผู้นำก็ได้ หลวงตาบ๊วอยู่ในท่ามกลางพุทธศาสนา เรารักทั้งชาติ ทั้งศาสนา พระมหากษัตริย์ เรามีสิทธิที่จะพูดได้ นำเปิดทางให้พี่น้องทั้งหลายได้เพราะไม่ผิดธรรม ถ้าอันใดจะผิดธรรมผิดวินัยเราจะไม่ทำ จะเป็นขึ้นในจิตเอง จดแล้วเหอ เบอร์โทรศัพท์ละจำได้เหอ ถ้าใครยังจำไม่ได้ให้ยกมือขึ้นมา ยกมือขึ้นมาฟาดมือเลย เขาจำได้ทั้งศาลาวิ่งไปอยู่ไหนจะว่าขึ้นเข้าใจไหม แล้วตีอีกทีหนึ่งนะจึงจะบอก ถ้าชี้เก็ยจไม่บอก

ให้ไปด้วยความพร้อมเพรียงกัน นี่เป็นการรักชาติโดยตรง ผู้ที่ทำลายชาติมันมุ่งเข้ามาทุกด้านทุกทาง อย่างที่ว่าประชุมกันมันก็เขียนหนังสือมาคัดค้านแล้วนี่ เห็นไหมตัวภ้ยมันมาแล้ว เราตัวคุณรักชาติไทยของเราอยู่เฉยๆ ได้เหอ มีเท่านั้นนะ เวลาจริงให้จริงนะทุกคน ชีวิตจิตใจของคนทั้งประเทศมีค่าขนาดไหนเราอ่อนแอไม่ได้นะ หัวหน้าท่านทั้งหลายดูซิเคยอ่อนแอไหม ว่าอะไรขาดสะบั้นไปเลย ไม่เคยอ่อนแอ ให้ท่านทั้งหลายจำเอา ธรรมนี่ไม่เป็นภัยต่อใคร ไม่เป็นภัยต่อโลก ให้เป็นคุณต่อโลกทั้งนั้น ธรรมที่แสดงออก นี่เป็นคุณต่อชาติไทยของเรา ศาสนาของเรา พระมหากษัตริย์ของเรา ไม่ผิดนั้น

(ถวายสร้างเจดีย์คะ) เจดีย์ให้หักทันทีนะ ถ้าเป็นเจดีย์ให้หักทันที เราสั่งแล้วเด็ดขาดทุกอย่างไม่มีเคลื่อนคลาดนะ ให้ปฏิบัติตามนั้นเลย ถ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นให้ปฏิบัติตามนั้น พูดคำไหนเป็นคำนั้นเฉียบขาดๆ เราปฏิบัติตัวเราเหมือนกัน ฟัดกิเลสก็แบบเดียวกัน ไม่เคยสลับ อย่าว่าแต่สลับ เอ้า ถึงขั้นตายเอาเลย นั้น อย่างนั้นนะ เลยสลับไปแล้ว นั้นละที่ได้ธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ได้มาอย่างนี้ต่างหาก ได้มาด้วยความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว ถึงคราวที่ชีวิตจะແก่ແก่เลย นี้ละที่ได้ธรรมมาสอนท่าน

ทั้งหลาย ไม่ได้ธรรมอ่อนแอมาสอนนะ เพราะฉะนั้นจึงให้ฟังด้วยความเข้มแข็ง จำให้ดี จะให้พร

ไหนเขาเอาลูกระเบิดมาทิ้งใส่คุณสนธิเธอ (ครับ ขว้างไปที่สำนักงานคุณสนธิ ครับ แต่ว่าไม่มีใครเป็นอันตราย เพราะว่าบารมีหลวงตากับบุญกุศลที่เขาทำมา) ออย่าว่า บารมีหลวงตา ถ้าเป็นบารมีหลวงตาห้ามสู้อย่ามายุ่ง มาทิ้งทำไมลูกระเบิด ถ้าว่าเป็น บารมีหลวงตาหลวงตาต้องห้ามทันที นี่ไม่ใช่บารมีหลวงตา พวกเปรตพวกมารต่างหาก ให้รักษาตัวให้ดีก็แล้วกัน นี่ละจุดใหญ่มาทำลายจุดเล็กพูดอย่างชัดๆ นี้ออกมาจากส่วน ใหญ่ นะ คุณสนธิพูดเป็นกระบอกเสียงของประชาชนทั้งแผ่นดิน นี่ไม่พอใจ พวกเปรต พวกผีนี้ ตัวใหญ่ๆ ทั้งนั้นอยู่ในนั้นบอกให้ชัดเจนเลย ตั้งแต่ตั้งรัฐบาลมานี้เราก็งงไม่เคยเห็นที่ไหน จะเป็นภัยต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อย่างเปิดเผยให้เห็นอย่าง ชัดเจนอย่างนี้ ฟังมาเห็นนี่ละ นี่ก็คุณสนธิพูดเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา ไม่พอใจพวกนี้ พวกเปรต พวกผี พวกยักษ์ จะเที่ยวบีบให้หมดเลยเข้าใจเธอ เอาละพอ

มาเมื่อไร (เมื่อคืนนี้ ๔ ทุ่มครึ่งครับ) อ้อ มานอนอยู่ข้างนอกเธอ อ้อ นอนอยู่ ข้างนอกละ นี่เขาปิดประตูแล้ว ใครก็ไม่ให้เข้า ถึงเวลาปิดๆ ถึงเวลาเปิดๆ อย่างที่เรา ออกมาตอนเย็นๆ เรามักจะออกตอนเย็นๆ คือออกไปดูอะไรต่ออะไร แล้วเข้ามาจะมา ลังเสีย ออกนอกจากนั้นไม่ได้นะมันร้อนมันจะตายเข้าใจไหม ต้องออกมาตอนนั้น มันยัง เห็นจุนจันๆ เข้ามาก็พอดีมาเจอกับหลวงตาเสียเอง ไล่เบี้ย มายังไงไปยังไง พอไม่ได้ เรื่องไปเดี๋ยวนี้ไล่กันเดี๋ยวนี้แตกฮือๆ เลย ไม่มีหน้าอินทร์หน้าพรหมนะ ขอให้ชัดกับ ธรรมเท่านั้นละเอาเลย เรายังรักษาจนแทบเป็นแทบตายมาทำลายหาอะไร

(เช้าวันนี้ทองคำใต้ ๓ บาทครับผม) พอใจ เมื่อวานนี้พี่น้องทั้งหลายก็เห็นแล้ว ทุ่มของลงไปทางเวียงจันทน์ รถ ๑๐ ล้อ ๓ คัน เทรลเลอร์มาคันหนึ่ง เท่ากับ ๒ คันนะ นั้น เต็มเอี้ยดเหมือนกันหมดเลย เรายังเอาของมาเตรียมไปใส่อีกนะของในโกดัง ถ้าไม่ พอแล้วใส่ให้เต็มเอี้ยดเลย ที่นี้พอไปแล้วก็ได้ใส่นิดหน่อย คือของที่เตรียมให้มันพอ ก็ เลยได้ให้นิดหน่อย เมื่อวานเอาเต็มเหนี่ยว เราก็ไม่ได้พักนะเมื่อวาน จนกระทั่งเที่ยงถึง ได้ออกมาจากนั้น คอยดูเหตุการณ์อยู่ในนั้น..เอานะพร้อมเพรียงกันนะ ที่พูดเดี๋ยวนี้ นี่ แสดงน้ำใจของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติในที่ชุมนุมสามัคคีกัน ให้เป็นความจริงทุกคน อย่า อ่อนแอ ให้ท่านทั้งหลายดูผู้นำก็แล้วกัน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz